

Són pocs, modestos i mig *outsiders*, però s'han convertit en corrent d'opinió dins el PSC perquè esperen que el 10è congrés del partit assumeixi principis que consideren "pilars" de la fundació del partit. El seu portaveu, Ramon Creixell, afirma a EL TEMPS que la qüestió nacional "no és menor". I ho ratifica en les seves declaracions: "Som un partit nacional", "ens sembla necessari un grup parlamentari a Madrid" i "ens sentiríem còmodes en un estat federal a condició que aquest estat exerceixi la funció de salvaguarda dels drets nacionals del poble català; si no és així, és un dret plantejar-se l'opció d'un estat propi".

S'han batejat amb el nom de Col·lectiu Socialista Penedès-Catalunya i la Federació Penedès-Garraf del PSC els ha donat la confirmació, tal com és preceptiu en els mecanismes pre-congressuals. Són alcaldes de pobles petits i regidors. Encapçalen el moviment set persones (Servand Casas, alcalde de Mediona; Ramon Creixell, alcalde de Sant Quintí de Mediona; Joan Esteve, alcalde de Vilobí; Marcel Gabarró, regidor de Torrelavit; Josep Maria Masachs, regidor de Vilafranca; i Lluís Ràfols, cap de llista a Subirats), però hi ha més militants i simpatitzants que s'hi van adherir de bon començament.

Creixell té por que no els vegin com a *outsiders* o pretensiosos, però explica que tenen el dret i l'obligació de contribuir al congrés amb les seves aportacions: "La direcció ha fet un congrés i ens sentim preocupats. Tot i que puguem ser una mica *outsiders*, ens sentim tan cridats a participar-hi com persones notables del nostre partit, perquè estem convençuts del model federal del partit, no tan sols pel que fa al model d'estat sinó també en el sentit que els projectes i les legitimitats han d'anar de baix a dalt."

Un altre dels signants del manifest, que s'estima més mantenir el nom en l'anonimat, explica que veu la situació del partit "tan malament" que tenien la responsabilitat de fer una "reflexió" pública, tot i que no esperaven que tingués tant de ressò.

Contra el globus neoliberal. El manifest fa servir una terminologia que l'allunya de declaracions i documents del PSC, tant respecte a la qüestió

Al Penedès volen un PSC amb DO

Un grup de militants del PSC del Penedès esdevenen corrent d'opinió perquè, al 10è congrés, que ha de tenir lloc a la tardor, surti una proposta de partit amb més accent nacional.

nacional com a la ideologia socialista. N'és una prova l'anàlisi de la crisi econòmica: "L'esclat del globus neoliberal, que ens situa en unes taxes d'atur del 14,5% a l'Alt Penedès i el 16% al Garraf (gener del 2011) –i amb un deute asfixiant per a milers de famílies–, ens empeny a refermar al nostre compromís social davant dels que pateixen les conseqüències de les pràctiques abusives del capitalisme més ferotge. Com a partit socialista, hem de vetllar perquè les conseqüències dels excessos neoliberals no les acabin pagant els que no en tenen cap culpa, mentre que els causants, els banquers, promotors i especuladors, no han baixat ni un graó el seu nivell privilegiat de benestar."

Creixell admet a EL TEMPS que, en certa manera, reivindiquen un retorn a antics principis del PSC: "Sí que els reivindiquem, però amb prudència. Potser no tenim el dret de considerar-nos els titulars de les essències ideològiques del PSC, però si més no hem procurat atènyer-nos-hi. Potser ho hem formulat d'una manera bàsica i per això té una contundència inusual.

Però el fet és que calia, a més de reivindicar la defensa del sector públic, la idea que no ens podem sotmetre al pensament únic del capitalisme i la lliure empresa."

Sobre la qüestió nacional, el manifest diu que el partit "té el deure irrenunciable d'exercir la defensa dels drets individuals, socials i nacionals de les persones que formem el poble de Catalunya i, per això mateix, el deure de postular l'existència d'un Estat –sigui compartit (federal) o sigui propi– que els garanteixi plenament". Advoca per un estat federal que defensi els drets dels catalans i la seva voluntat d'autogovern, però, per si de cas, fa una advertència: "Si els poders de l'estat espanyol dimitissin la seva responsabilitat de promoure i garantir els drets nacionals del poble de Catalunya, considerem que el PSC hauria d'optar sense complexos per a la construcció pacífica d'un Estat propi en el marc de la Unió Europea."

Creixell opina que això no vol dir que siguin independentistes: "Pel nostre ideari federal, ens agradaria posar en peu un projecte que sumi individualitats, nacions o sobiranes. Nosaltres ens sentiríem còmodes en un estat federal, però a condició que aquest estat exerceixi la funció de salvaguardar els drets nacionals del poble català; si no és així, és un dret plantejar-se l'opció d'un estat propi. El nostre accent respecte a uns altres companys és que no acceptem l'estat federal de manera incondicionada i inamovible. La viabilitat de la nostra aposta per aquest estat federal requereix que se satisfaci aquest nostre dret d'autogovernar-nos."

El manifest no fa esment als Països Catalans, però sí a l'Euroregió de Maragall. "Els socialistes catalans, en virtut de la nostra condició de federalistes, hem de procurar que Catalunya, com a subjecte polític que és, avanci –en el sentit del desenvolupament econòmic i social, la sostenibilitat, la llibertat i la igualtat–, conjuntament amb els pobles que formen amb nosaltres l'actual Estat Espanyol, i, de forma assenyalada, amb els de l'Euroregió Pirineus Mediterrània, és dir, Aragó, Lluçanet-Rosselló, Mida-Pireneés, Illes Balears i País Valencià."

I defensa l'euroregió com a circumscripció electoral: defensa que el PSC

“propugni una nova delimitació de les circumscripcions electorals europees menys subordinada als marcs estatals actuals, i que, en conseqüència, inclogui Catalunya en una circumscripció coincident amb l'Euroregió Pirineus-Mediterrània.”

Amb llibertat. El Col·lectiu Socialista Penedès-Catalunya ha optat per publicar el seu manifest i no acostar-se a uns altres corrents —alguns més oficials, com el Nou Cicle que encapçala Raimon Obiols; alguns altres més oficinosos, com el sector catalanista d'Ernest Maragall o Montserrat Tura. Creixell en dona la versió oficial: “No volíem ser corretja de transmissió de cap moviment extern al nostre territori. Volem que a l'ideari que surti del pròxim congrés, les propostes hagin anat de baix a dalt. Seguim amb atenció allò que diuen els notables del partit i ens sentim més propers al sector catalanista o al maragallisme. I amb Nou Cicle hi trobaríem grans espais de coincidència. Nosaltres no som una dissidència del PSC. Ens sentim fraternalment units a la gent que fa aquesta aposta amb diversos accents, però hem volgut dir-hi la nostra perquè és la nostra llibertat dins del PSC. Ens han convidat a contribuir-hi i això volem fer.”

Un altre dels signants del manifest és més clar respecte a la seva opció pel manifest comarcal i mostra molta més preocupació pel futur: “Amb els obiollistes, hi tenim coses en comú, però hi ha un problema: els obiollistes hi són però no fan res. Ells ho fien tot a les eleccions generals d'aquí a dos anys, però molts de nosaltres tenim por que d'aquí a dos anys ja no quedi ni partit. L'aparell potser espera que el temps passi perquè confien que la ferida s'anirà guarint. Però nosaltres pensem que aquesta ferida no és de les que es guareixen amb el temps.”

Els impulsors del manifest expliquen que la direcció del PSC, tant la comarcal com la nacional, no han posat cap mena d'impediment a la formació del corrent d'opinió i a la publicació del manifest. “La direcció del partit, com la direcció de la Federació Penedès-Garraf, actua amb l'asèpsia que li pertoca”, explica Creixell. D'una altra banda, sí que els arriben adhesions

Dos dels impulsors del Col·lectiu Socialista Penedès-Catalunya: l'alcalde de Mediona, Servand Casas, a l'esquerra, i Ramon Creixell, alcalde de Sant Quintí de Mediona.

de gent de la comarca i trucades de suport de més comarques catalanes. “Tenim notícies no gaire precises de la simpatia que ha suscitat el manifest en uns altres territoris, però ho trobem una mica estrany perquè ens sembla expressar una sensibilitat que ha estat fins ara pilar del PSC: seria anormal que això que diem sonés a xinès.”

Al col·lectiu saben també que Ernest Maragall va fer una piulada de Twitter

sobre el manifest tot dient: “El PSC es desvetlla, bona notícia.” Això, diu Creixell, els “satisfà” i els dona esperances amb vista al Congrés: “Confiem que tindrem ocasió de parlar-ne. És un dels referents nacionals amb qui intuíem que hi ha espais de contacte. Però tingueu la certesa que és una iniciativa genuïna de base.”

Alex Milian